

U kan niet Accommoderen

Oorspr. titel: You Cannot Accommodate

Door James Delany, Salem Bible Church, NH. Preek gegeven op de New England Bible Conference, 13 oktober 2014: <http://www.middletownbiblechurch.org/separate/accomjd.pdf>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV). Vertaling door M.V.

Inleiding:

Pastor Moss sprak over Gods standaard voor de kerken: wat de kerk is; hoe zij functioneert; haar eenheid; haar zuiverheid; haar inwonende leven; enz. Dit zijn geen persoonlijke meningen of persoonlijke voorkeuren, maar veeleer een kwestie van openbaring van God Zelf.

Hij noemde ook de Schriftplaatsen als Gods standaard voor waarheid en leer.

Het is nu mijn taak om deze gedachte een stap verder te ontwikkelen en ons er allemaal aan te herinneren, dat wanneer de huidige generatie (onze generatie) probeert om veranderingen aan te brengen in Gods volmaakte standaard, het onze verantwoordelijkheid is om te weigeren hen tegemoet te komen.

Het concept van “accommoderen”

In een goede zin (anderen behagen)

Het Engelse werkwoord “to accommodate” wordt gedefinieerd als: “ruimte maken voor; dingen geschikt maken voor; aandacht besteden aan; toestaan om; overeenstemming brengen; verzoenen”. Het Nederlandse werkwoord “accommoderen” betekent “zich aan de omstandigheden aanpassen; schikken naar de omstandigheden” (Van Dale). In die zin vind ik de mensen van Middletown Bible Church erg accommoderend. Ze maken dingen passend en geschikt voor ons als conferentiegangers. Ze voorzien ons van voedsel en andere accommodaties. Ze zijn meegaand in een goede zin.

Romeinen 15:2-3a – “Laat daarom ieder van ons zijn naaste behagen ten goede, tot opbouw. Want ook Christus heeft niet Zichzelf behaagd”.

In deze passage spreekt Paulus over onbaatzuchtig zijn en alle mogelijke moeite te doen om anderen te behagen en aan hun behoeften te voldoen. Met andere woorden, meegaand zijn (anderen behagen) in deze zin is onbaatzuchtig zijn – net zoals Christus. Daar moeten we naar streven. Paulus deed dat ook.

1 Korinthiërs 10:33 – “zoals ik ook in alles probeer allen te behagen, door niet mijn eigen voordeel te zoeken, maar dat van velen, opdat zij behouden worden”. Paulus leert ons te accommoderen in een goede zin.

In een slechte zin (een mensenbehager zijn)

Maar er is een meer sinistere kant aan het behagen van anderen. Het is goddelijk om anderen te behagen tot hun opbouw. Het is goddeloos om mensenbehagers te zijn.

Galaten 1:10 – “Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn”.

In deze context is het behagen van mensen slecht. Mensenbehagers dienen Christus niet. Ze dienen een andere meester... tegengesteld aan de wil van Christus.

1 Thessalonicenzen 2:4-5 – “Maar, zoals wij door God beproefd zijn om ons het Evangelie toe te vertrouwen, zo spreken wij, niet om mensen te behagen, maar God, Die onze harten beproeft.

Want wij hebben nooit vleierende woorden gebruikt, zoals u weet, en ook geen voorwendsel voor hebzucht. God is getuige!”.

Hier verklaart Paulus dat hij geen mensenbehager was. Hij vleide of slijmde niet. In die zin is het behagen van mensen slecht – en God zal ons ervoor veroordelen. Hij test ons hart.

Als we praten over het accommoderen van mensen en mensenbehagers zijn, moeten we deze twee distincties gescheiden houden: er is een goede en slechte betekenis. We moeten accommoderen in de gewone dingen van het leven. Maar we moeten NOOIT accommoderen als Gods standaard in het geding komt.

Hoe het proces van accommodatie foutief werkt

In het licht hiervan moeten we ons zorgen maken over de veranderingen in Gods normen die we in de kerken om ons heen zien. We leven in een cultuur van corruptie – moreel, sociaal, economisch en politiek – maar vooral geestelijk. We leven ook in een cultuur van accommodatie aan corruptie. We raken er geleidelijk aan gewend. Het begint normaal te lijken.

Deze cultuur van accommodatie maakt het modieus om alle meningen te bekijken als even geldig en aanvaardbaar. Het is een cultuur van tolerantie – die het als de grootste zonde ziet als iemand het lef heeft om te zeggen: “Dit is juist en dat is verkeerd”. Deze cultuur van corruptie en accommodatie heeft de kerken besmet en beïnvloed.

Natuurlijk is het proces van corruptie (verzuring) al sinds de Dag van Pinksteren gaande in de kerken. Het is al 2000 jaar een langzaam en geleidelijk corruptie van Gods plan voor Zijn Li-chaam.

Kleine accommodaties, na verloop van tijd, resulteren in enorme veranderingen. Denk maar aan Massachusetts dat ertoe kwam het homohuwelijk legaal te maken. Zoiets gebeurde niet in de dagen van de Pelgrims of de Puriteinen. Je zou toen op de brandstapel kunnen terecht komen voor het stellen van de kwestie. En het gebeurde zelfs niet in 1900. Homoseksuelen bestonden, maar de kastdeuren waren nog dichtgespijkerd. In de jaren (19)60 begonnen ze met het uittrekken van de spijkers en men zette de deur op een kier. En in ongeveer de laatste 50 jaar zijn de geesten van de Amerikanen geleidelijk gewend geraakt aan het homohuwelijk door het bevorderen van een houding of stemming van acceptatie, relativisme, verschillende vormen van multiculturalisme, en een geest van tolerantie en accommodatie. Je kon dergelijk idee nooit hebben ingevoerd in het puriteinse New England ... maar geleidelijk aan is de stemming veranderd. Vandaag is de tijd rijp om het te laten gebeuren. Hoe zijn we van de Puritan MA Bay Colony naar de plaats gekomen waar het homohuwelijk legaal is? Stap voor stap een kleine accommodatie. 200 jaar van langzaam wegslijten ... en veranderende houdingen ... het veranderen van de gezindheid ... en na verloop van tijd wordt de kikker gekookt. Het houdt niet veel in; het betreft gewoon een beetje zuurdeeg (over verloop van tijd) om het hele deeg te zuren.

Accommodatie begint met het tolereren van die eerste kleine babystap in de verkeerde richting – maar het stopt daar nooit. Er zijn mensen die proberen om de richting van een land of een kerk te veranderen. Wanneer iemand probeert zich tegen hen te verzetten, is hun argument altijd het zelfde: U maakt een berg van een molshoop. Het is niet de moeite waard om te vechten om een kleine stap. Maar de ene stap leidt altijd naar een andere. Het is niet alleen de *afstand* van elke individuele verandering of stap. De eerste babystap kan niet erg ver weg zijn. Het is de *richting* van die stap ... en waar die richting je in de loop van de tijd zal naartoe leiden. Een kleine stap buiten de lijn en in de verkeerde richting, leidt een persoon heel ver weg over de tijd ... als de stappen doorgaan. Daarom moet je ergens een lijn trekken ... maar mensen zullen altijd over de lijn discussiëren.

Degenen die niet willen strijden over de details zullen gewoon accommodaties blijven maken ... en zullen dat blijven doen totdat ze zich op een heel andere plaats bevinden.

Elk kind weet hoe accommodatie werkt. Ze passen deze tactiek de hele tijd op hun ouders toe. Wanneer het antwoord “nee” is, blijven ze maar zeuren, klagen, mompelen, dreigen; ze huilen meedogenloos (je bent gemeen; iedereen doet het; Ik ga weglopen; Je zult er spijt van krijgen als

ik vertrek! enz.). Dit gaat maar door totdat de ouder zich aanpast (accommodeert) aan wat zijn kind de hele tijd wilde horen: “ja”. Na verloop van tijd veranderde het “nee” in een “ja”.

Hetzelfde gebeurt ook in de plaatselijke kerk. Fundamentele, dispensationalistische kerken van vandaag – die Gods standaard van waarheid en Gods concept van het Lichaam proberen te behouden – staan onder druk als nooit tevoren. Inmiddels zijn we ons allemaal pijnlijk bewust van de grote druk om op de populaire bandwagon te springen en ons aan te sluiten bij de “New Calvinists” menigte. Er is een wijdverbreide stopzetting van dispensatietheologie en van de leer van afzondering die recht onder onze neus plaatvindt.

Er is onverbidelijke druk om toe te geven aan trendy pop–rock muziek in de kerken, en de verandering van gezindheid en houding die daarbij hoort. En voor fundamentalisten die weigeren mee te gaan met de menigte – als ze weigeren hen tegemoet te komen – zullen onze kerken gewoon sterven door de langzame dood van uitputting. Ik weet niet hoe het met u is, maar ik heb nog nooit zo’n druk gevoeld om te conformeren en te accommoderen zoals dat tegenwoordig het geval is. De druk om toe te geven is er altijd geweest; maar de waarschijnlijkheid en de realiteit van onze uitstervende kerken is nieuw ... en angstwekkend. Het is triest om dat te zien gebeuren vlak onder onze neus:

- Fundamentele kerken die ooit floreerden slinken en strijden nu om voort te bestaan.
- Fundamentele kerken die ooit een stevig standpunt innamen, afgezonderd van dwaling en afgezonderd TOT Christus, trekken zich nu terug uit dat Bijbelse standpunt over afzondering, en reiken nu uit naar allerlei leerstellige afwijkingen.
- Kerken die ooit stevig dispensationeel waren worden steeds meer “lekkende” dispensationalisten, en gooien geleidelijk het dispensationalisme weg, beetje bij beetje ... en gaan terug bergafwaarts naar de gereformeerde theologie.
- Om nog maar te zwijgen van de accommodatie aan een wereldse levensstijl: dansen, rockconcerten, nachtclubs, onbetamelijke kleding, etc., die de norm worden.
- En we weten allemaal dat, eenmaal geïntroduceerd, een kleine accommodatie leidt tot veel accommodatie; en deze trends zijn bijna nooit om te keren.

Om te gaan met de druk om dag in dag uit te accommoderen is, gedeeltelijk, wat Paulus bedoelde toen hij schreef over “Strijd de goede strijd van het geloof” (1 Timotheüs 6:12).

Een accomoderende geest

In het omgaan met de niet aflatende druk naar accommodatie en compromis, is het niet zozeer de babystap waarmee we worden geconfronteerd. Het echte probleem ligt veel dieper; het ligt in de mentaliteit en attitude – de geest van de tijd.

- Het is een mentaliteit die de leer van afzondering verafschuwt.
- Het is de mentaliteit van tolerantie ...
- Het is de niet–oordelende geest die onze cultuur vandaag de dag domineert.
- Het is een mentaliteit van ruimdenkendheid ... een diversiteit aan opvattingen ... een tolerantie voor een eclectische mix van doctrines ...
- Het is een attitude van niet berispen van fouten ... of iets negatiefs.

Je zou kunnen zeggen dat het de mentaliteit van het wereldsysteem is die de kerken heeft geïnfecteerd. Het wereldsysteem duwt al lange tijd in die richting: gedogen, niet–oordelend, politiek correct, all–inclusive, allesomvattend, een vorm van multiculturalisme die alle opvattingen even geldig acht. Het was altijd al het geval in de omgang met het neo–evangelisme in het midden tot de late 20^{ste} eeuw. Maar nu hebben we een generatie van jonge mensen die hun hele leven hebben geleefd in een couveuse waar ze deze sfeer inademen ... van kleuterschool tot universiteit ... ze zijn opgevoed om op deze manier te denken ... het is in hen verankerd.

En zelfs wanneer deze mensen gered worden, verdwijnt deze mentaliteit niet automatisch. Ze moeten innerlijk worden getransformeerd door het vernieuwen van hun denken. Het kost tijd om

de manier waarop we denken te laten beïnvloeden door de Schrift. De echte strijd waar we voor staan is niet zozeer deze of gene kwestie – maar de mentaliteit achter de niet aflatende druk voor verandering. Dit is waar het onderwijs moet inkomen ... om de waarheid dieper en dieper in de geest en het hart van mannen, vrouwen en kinderen te drijven.

En als wij, als fundamentalisten, niet opkomen tegen de aanval van veranderingen in de Bijbelse Standaard en als we ervoor kiezen om “babystappen” te accommoderen in de verkeerde richting, dan zullen die stappen ons uiteindelijk geestelijk tot de ondergang brengen. Vandaag de dag is er de druk om heilige muziek te vervangen door pop en rock muziek. Vandaag is er de push om onbetamelijke dingen te tolereren. Vandaag is er de druk om terug te keren naar de leerstellingen van de hervormers. En wie weet hoe ver het zal gaan? Uiteindelijk zal er de druk zijn om geen juiste en goede leer meer te tolereren – en vooral niet om fundamentalisten te tolereren.

Fundamentalisten vormen de enige oppositie tegen de onvermijdelijke degradatie van de kerken; niemand anders confronteert ze. En verandering is onvermijdelijk. God zei dat ze in die dag “de gezonde leer niet **zullen** verdragen” (2 Timotheüs 4:3). Zelfs onze beste pogingen om er tegen te strijden, zullen niet voorkomen dat het gebeurt. God heeft deze degradatie opgenomen in Zijn plan voor het einde van het tijdperk. Maar dat betekent niet dat we het moeten omarmen als iets dat onvermijdelijk is.

Redenen om sceptisch te zijn over een accommoderende geest

Elke verandering van perfectie is een vorm van verslechtering

Gods openbaring is volmaakt. Ze is vast. Ze is waar en juist; en laat God waarachtig zijn en ieder mens een leugenaar (Romeinen 3:4). Je *sleutelt niet aan* Gods Standaard. Veranderingen aan Gods volmaakte standaard leiden nooit tot verbetering – maar leiden altijd tot verslechtingen en corruptie. We horen niet zelfs maar een fractie van corruptie te accommoderen met Gods volmaakte plan.

Gods Standaard van waarheid zoals geopenbaard in de Schrift behoeft geen update of actualisering of renovatie of pogingen om deze relevant te maken voor de 21^e eeuw. Mensen kunnen proberen om veranderingen aan te brengen met de beste bedoelingen – maar goede bedoelingen zullen nooit de waarheid verbeteren. Mensen (zelfs christelijke mensen) proberen de kerk relevant te maken voor vandaag ... de Bijbel relevant te maken voor vandaag. Maar Gods Woord leeft – in elke generatie. Het is niet onze taak om het relevant te maken; het is relevant omdat het GODS WOORD is! Het moet gewoon worden onderwezen – precies zoals het voortkwam uit Gods adem en opgenomen werd in de Schrift.

Dit zou ons aarzelend moeten maken over het accepteren van al de veranderingen die vandaag in de kerken plaatsvinden. Verandering is niet altijd een verbetering.

Geprofeteerde veranderingen in de laatste dagen

We horen niet gehaast te zijn met het maken van radicale veranderingen in de kerk, alleen maar omdat iedereen het doet, als we de Schriften kennen die ons leren waar we de laatste dagen op moeten letten:

- “Dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken” (2 Timotheüs 3:1)
- “Dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof” (1 Timotheüs 4:1) “Die altijd leren en nooit tot kennis van de waarheid kunnen komen” (2 Timotheüs 3:7)
- “Dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen” (2 Timotheüs 4:3a)
- “Dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten” (2 Timotheüs 4:3b)
- “Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren” (2 Timotheüs 4:4)
- “En velen zullen hen, door wie de weg van de waarheid gelasterd zal worden, op hun verderfelijke wegen navolgen” (2 Petrus 2:2)

In het licht van deze uitspraken, (en talloze meer net als deze) en gezien dat de evangelicale wereld een scherpe bocht naar links neemt, denkt u dan niet dat we op zijn minst moeten aarzelen om aan boord te springen en die menigte te volgen?

Profeteerde verslechtering van de kerk van een kuise Maagd naar de Babylonische Hoer

Openbaring 17:4-6 – “En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en getooid met goud, edelgesteente en parels, en zij had een gouden drinkbeker in haar hand, vol van gruwelen en van onreinheid van haar hoererij. ⁵En op haar voorhoofd stond een naam geschreven: GEHEIMENIS, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER VAN DE HOEREN EN VAN DE GRUWELEN VAN DE AARDE. ⁶En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de heiligen, en van het bloed van de getuigen van Jezus. En ik was bovenmate verwonderd toen ik haar zag”.

We weten ook wat het Nieuwe Testament leert over de algemene richting van de kerk in de laatste dagen: De kerk begon als een *kuise maagd*. De kerk eindigt als een *religieuze prostituee* – onderdeel van het Babylonische systeem ... gekenmerkt door geestelijk overspel. Het Nieuwe Testament vertelt ons dat het een geleidelijke overgang zal zijn van een kerk die klein begon, arm, gehaat door de wereld, afgescheiden en onderscheiden van de wereld (maar zuiver en heilig) naar een kerk die rijk, krachtig, rijdend op de rug van het beest, groot en populair in het wereldsysteem (maar totaal corrupt, bezoedeld en onzuiver). Het afvallige kerkelijke systeem zal “versierd worden met goud en edelstenen en parels”. Het afvallige systeem zal prachtig bloeien in de wereld. Maar heiligen uit het kerktijdperk die in Christus Jezus leven (overblijfsel), zullen in dit wereldsysteem worden vervolgd (2 Timotheüs 3:12–13). Dit religieuze systeem zal stijgen in macht, populariteit, rijkdom, en grandeur; maar de ware kerken hebben geen hoop in deze wereld. Deze wereld is niet onze thuis.

De ware kerk wordt een klein overblijfsel ... veracht en afgewezen door mensen. We zullen ergens naar een klein hoekje verbannen worden. Ware gelovigen zullen verliezers lijken te zijn TOT de manifestatie van de zonen van God. Dan zullen we verschijnen als wat we werkelijk zijn in Christus: meer dan veroveraars! Maar de wereld en velen van onze evangelische broeders zien ons vandaag als verliezers. We worden gezien als ouderwets, verouderd, irrelevant, dinosaurussen, die weigeren veranderingen aan te brengen en die het verdienen om een langzame dood van uitputting sterven ... zoals we zien, vertrekken jonge mensen in drommen.

Als we geloven wat het Nieuwe Testament leert over de algemene richting van de kerken in de laatste dagen – dan zouden we op onze hoede moeten zijn over het accommoderen aan veranderingen in Gods normen (doctrine en levensstijl). Wijsheid vereist het.

Voordat we een verandering aanbrengen, moeten we weten welke richting de verandering ons zal sturen. Dit is de natuur van het fundamentalisme: “Beproof alle dingen, behoud het goede. Ont-houd u van elke vorm van kwaad” (1 Thessalonicenzen 5:21-22). Dat vereist oordelen – in een wereld die oordelen haat. Fundamentalisten springen niet gemakkelijk op populaire bandwagens. We willen van tevoren weten waar die wagen naartoe gaat. Met de adembenemende hoeveelheid veranderingen die vandaag worden voorgesteld (moreel en leerstellige) moeten we traag en wel-overwogen zijn voordat we iets omarmen; voorzichtig en biddend; wijs en kritisch – en niet louter aan boord springen van elk nieuw ding dat opkomt – alleen maar omdat het wordt verkocht als het nieuwste en grootste coole ding.

Geboden uit het Nieuwe Testament over het behoud van de waarheid

Als het gaat om God, Zijn plan, Zijn doeleinden, Zijn Woord en Zijn waarheid, geeft de Bijbel ons een aantal duidelijke instructies:

- “Wees standvastig, onwankelbaar” (1 Korinthiërs 15:58).
- “Als u tenminste in het geloof blijft, gefundeerd en vast, en u niet laat afbrengen van de hoop van het Evangelie” (Kolossenzen 1:23).
- “Ik zie met blijdschap de goede orde onder u en de vastheid van uw geloof in Christus” (Kolossenzen 2:5).

- “Opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer” (Efeziërs 4:14).
- “Wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meege-sleept en afvalt van uw eigen vastheid” (2 Petrus 3:17).
- “Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u onderwezen bent” (Kolossenzen 2:7).
- “Opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden” (Efeziërs 6:13).
- “De gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid” (Timotheüs 3:15).

Als ik deze passages lees, krijg ik niet het idee dat God wil dat we voortdurend op zoek gaan naar manieren om Gods normen te veranderen en bij te werken. Het is NIET de taak van de kerk om te proberen Gods Standaard cool, hip en relevant te maken voor elke volgende generatie. Het is onze taak om onverschrokken te staan tegen iedereen die Gods normen wil veranderen. We moeten standvastig, onbeweeglijk, geworteld en geaard zijn, om te staan en te weerstaan, om een pilaar en fundament te zijn, een onwankelbare basis. Je verplaatst oude monumenten niet!

Onze door God gegeven taak is NIET om de standaard van God aan te passen om die aanvaardbaar te maken voor de volgende generatie; onze taak is het om Gods Standaard voor de volgende generatie te BEHOUDEN – precies zoals die aan ons werd overgeleverd. Christus gaf een hemelse standaard aan Paulus. Paulus’ opdracht was het om hetzelfde (onveranderd) door te geven aan Timotheüs, die hetzelfde doorgaf aan andere getrouwe mensen.

De aarzeling van de fundamentalist om verandering te accepteren is door tegenstanders anders beschreven als:

- Oude mensen houden gewoon niet van verandering; verandering is moeilijk voor hen.
- Die oude fundamentalisten zijn net als de Amish; ze houden niet van iets nieuws, ze weigeren technologie te omarmen.
- Ze zitten gewoon vastgeroest in het verleden.

Er kunnen een paar geïsoleerde gevallen zijn waarin dat voor sommige fundamentalisten het geval zou kunnen zijn; laten dezen zich schamen. Maar dat is geen nauwkeurige beoordeling van het fundamentalisme. Het gaat er niet om te weigeren technologie te omarmen. Het is geen kwestie van het concept van verandering te haten. Het is geen kwestie van vastgeroest te zitten in het verleden. Het is een kwestie van vasthouden aan Gods normen tegen de aanval van degenen die gestaag proberen weg te gaan van het fundament – een klein stukje per keer.

De snelheid van verandering in de richting van een Eengemaakt Wereldsysteem

Denk aan het oorspronkelijke verlangen van de mens naar een eengemaakt wereldsysteem.

Genesis 11:4 – “En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!”.

Lang voor het kerktijdperk openbaarde God Zijn plan voor de mensheid: “Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde” (Genesis 1:28; 9:1). Maar de mensen dachten dat ze een beter idee hadden en besloten om Gods plan te veranderen en hun eigen plan in te voeren. Ze verspreidden zich niet over de aarde, maar bouwden een stad en een toren – en hun eigen weg naar de hemel – en een aards koninkrijk. Het was hun plan om een eengemaakte wereldreligie, een eengemaakte wereldregering en een eengemaakt wereldeconomisch systeem in Babel te vestigen. Het leek zoveel efficiënter dan Gods plan. En omdat ze niet verspreidden, maar samenbleven op één plaats, in één stad, en met het spreken van één taal, waren ze in staat om te communiceren met iedereen – wanneer ze wilden. Ze hoefden geen berichten naar verre oorden te sturen. Ze konden een boodschapper door de stad sturen – en ze hadden een virtuele “instant messenger”. Ze wisten dat als ze verspreid waren, ze dat zouden verliezen.

Genesis 11:6 – “en de HEERE zei: Zie, zij vormen één volk en hebben allen één taal. Dit is het begin van wat zij gaan doen, en nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn”.

God begreep het ongelooflijke potentieel voor het kwaad als de mensheid samen bleef en snel met iedereen kon communiceren. Mozes registreerde Gods beoordeling van die exacte situatie: “nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn”. Als je Genesis hebt gelezen, weet je dat de verbeelding van de mens door God niet in goede termen werd beschreven.

Genesis 6:11-12 – “Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. ¹²Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde”.

De corruptie van Gods perfecte standaard voor de mensheid zou worden versneld als de hele mensheid zich als één zou verenigen. De mens probeerde de hemel te bereiken door middel van een toren ... een eengemaakte wereldreligie. Dit was een corruptie van Gods volmaakte plan. Gods plan liep door het bloed van Christus. Het plan van de mens was om één wereldrijk te creëren zonder Christus. Ook dit was een corruptie van Gods volmaakte plan, Gods plan voor een aards Koninkrijk waarbij Zijn Geliefde Zoon een aards, Messiaans, één-Middelaarskoninkrijk zou oprichten.

God verspreidde de mensheid om de snelle verslechtering en corruptie van Zijn plan uit te stellen. God verwarde hun talen zodat ze niet met elkaar konden communiceren (vs. 7). God verspreidde hen over de hele aarde (vs. 8). Dit stelde de mens zijn droom uit van een “eengemaakt wereldsysteem”.

Wat de moderne wereld van vandaag zo anders maakt, is het feit dat technologie (hoewel ze zeker ten goede kan worden gebruikt) het effect heeft gehad om de droom van de mens van een eengemaakt wereldsysteem dichterbij de werkelijkheid te brengen.

- De drukpers – gebruikt om Gods Woord af te drukken werd ook gebruikt om het kwaad te verspreiden.
- Toen kwam de telefoon – en de wereld werd steeds meer verbonden.
- Televisie bracht ook verre plaatsen in onze woonkamers.
- Het vliegtuig maakte de wereld tot een veel kleinere plaats.

Het heeft de wereld veel kleiner gemaakt en de laatste 100 jaar bracht enorme veranderingen – en veel sneller dan in alle voorgaande eeuwen. Maar in de afgelopen 20 jaar met de komst van het internet en de sociale media, schoot de snelheid van verandering omhoog, waardoor het vermogen van de mens, om ideeën te communiceren, radicaal veranderde. Communicatie is nu direct met iedereen en overal mogelijk.

Hoewel dit allemaal prachtige vooruitgang kan zijn, waar we allemaal baat bij kunnen hebben, moeten we er wel rekening mee houden dat Satan de god van dit wereldsysteem is. We gebruiken deze ontwikkelingen en danken God voor ze, maar vergeet niet dat Satan ze ook gebruikt om zijn doelen te bevorderen. En een resultaat van de creatieve uitvindingen van de mens is een virtuele omkering van wat God deed in Genesis 11. We kunnen vandaag zeggen: “nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn”.

Wat vandaag anders is, is dat de corrupte verbeelding van gevallen mensen vrijwel ongeremd is. Dit is anders dan in het verleden. In het oude Babylon onderbrak God het vermogen van de mens om te communiceren en God separeerde de mensheid over de hele wereld. Terwijl wij het ene Babylonische systeem van de eindtijden naderen, heeft God de technologie van de mens toegestaan om de terughoudendheid die God op de snelheid van corruptie heeft gezet, vrijwel om te keren. Verandering gebeurt sneller dan we kunnen verwerken.

Zich bewust zijn van de geschiedenis en de profetie – weten waar God zei dat de politieke, economische en religieuze wereld (Babylon) naartoe gaat, moet ook ons wantrouwig maken betreffende de accommodatie aan alle nieuwste trends. De snelheid van verandering heeft de kloof tus-

sen Gods standaard en de standaarden van kerken van vandaag vergroot. Een radicale transformatie van ons land is onderweg; en een radicale transformatie van de kerken is ook aan de gang. Deze veranderingen zijn niet onbelangrijk en oppervlakkig. Eeuwenlang heeft de samenleving in Amerika, de Bijbelse normen gerespecteerd. Maar met de morele vrije val die onze cultuur onlangs heeft genomen, zijn de kerken er samen mee gevallen. De kerken staan nog steeds een weinig boven de wereld ... maar in een cultuur die afzakt naar Gomorra, is dat niet een standaard om over op te scheppen. We hadden de onveranderlijke standaard van God al die tijd moeten bestendigen – niet louter tevreden zijn met een weinig boven de samenleving te staan.

Na 2000 jaar van verandering en verval is de kloof tussen waar de kerk nu is (moreel en geestelijk), en waar Gods norm is, beschamend groot. Dit zou een reden moeten zijn om te pauzeren en te bezinnen voordat we meer van die “geweldige ideeën” accepteren die uit de evangelicale wereld komen.

Het voorbeeld van Ezechiël: Hij weigerde te accommoderen

Ezechiël 3:4 – “Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, ga, begeef u naar het huis van Israël en spreek tot hen met Mijn woorden”.

God leert ons nog een belangrijke les over accommodatie door Zijn woorden aan de profeet Ezechiël. God zond de profeet om “Mijn Woorden” aan zijn volk te prediken.

Ezechiël 3:7 – “Maar het huis van Israël wil naar u niet luisteren, omdat zij naar Mij niet willen luisteren, want heel het huis van Israël heeft een hard voorhoofd en zij zijn hardleers”.

God voorspelde dat het volk niet zou luisteren. Ze haatten wat ze hoorden, ze haatten de term: “Zo zegt de Heer”. Ze hadden geen trek in de boodschap die Ezechiël moest afleveren. Zijn boodschap was een bittere pil om te slikken: Babylon komt eraan en ze zouden Jeruzalem veroveren.

Ezechiël 3:8 – “Zie, Ik zal uw gezicht even hard maken als hun gezicht, en uw voorhoofd even hard als hun voorhoofd”.

Het beeld hier is dat van hoofden die tegen elkaar botsen. God zei dat het volk van Israël harde voorhoofden had en ze gebruikten die om tegen Ezechiël in te beuken in opstandige oppositie. De voorhoofden van de rebel waren zo hard als steen – onbuigzaam in hun rebelse, wereldlijke houding. Ze wilden niet luisteren naar Gods Standaard. Er zou geen respons zijn. Gods wens was dat de mensen een teder hart zouden hebben, responsief, als zachte plooibare klei in de handen van de pottenbakker zouden zijn. In plaats daarvan werden ze verhard ... en je kon het op hun gezichten lezen! Die blik van diepgewortelde vastberadenheid om hun eigen ding te doen. Ze hielden niet op, wat er ook gebeurt. Een pottenbakker kan niet werken met verharde klei. Het is nergens goed voor!

Ezechiël werd geconfronteerd met een ongelooflijke druk ... om te capituleren voor de druk ... om te accommoderen aan de stemming van de dag. Mens toch, wat voel ik zelf dat soort van druk vandaag – zoals nooit tevoren. En bij wijze van bekentenis – ik ben niet voor de taak van het staan tegen dat soort druk. Ik vind het soms overweldigend; te veel voor mij. Om mensen waar je van houdt de kerk te zien verlaten en ergens anders naar toe te gaan – om het juk van het fundamentalisme (bijbelse afzondering) af te werpen ... om alle jongeren naar de popcultuurkerken te zien marcheren is pijnlijk, woorden schieten te kort. Dit is vooral zo wanneer het uw eigen familie is. Daarom is Ezechiël mijn held. Hij was vlees en bloed, net als wij; Hij was niet anders. Hij kreeg constant kopstoten van hen die probeerden hem af te matten. Dit was zijn nooit eindigende strijd.

Ezechiël 3:9 – “Uw voorhoofd zal Ik maken als diamant, harder dan steen. Wees niet bevreesd voor hen en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis!”.

Ik hou van Gods belofte in dit vers! God was niet van plan om de oppositie te laten afnemen. God heeft de kopstoten niet minder brutaal gemaakt. In plaats daarvan beloofde God het voorhoofd van Ezechiël harder te maken dan dat van hen – als een diamant, harder dan steen! Zij

konden tegen hem inbeuken, maar Ezechiël zou niet buigen ... hij zou niet kraken ... Hij zou niet verbrijzelen.

God beloofde Ezechiël net zo “vastbesloten” te maken om de standaard van God te handhaven, zoals zij in het bevorderen van hun afvalligheid! Zij waren onbuigzaam, onverzettelijk, compromisloos, onvermurwbaar en onbuigzaam in hun opstand. Ezechiël zou even onverzettelijk, compromisloos, onvermurwbaar en onbuigzaam zijn in de wegen van de Heer! Hun voorhoofden waren zo hard als een steen. Ezechiëls voorhoofd zou “harder dan steen” zijn. Wanneer God een man tot een taak roept, rust Hij hem daarvoor uit. Dit was de vastberadenheid om te prediken wat juist is en de standaard van God te handhaven – ongeacht de oppositie en ongeacht de prijs die hij moet betalen.

Dit is precies wat we vandaag nodig hebben – meer dan ooit! En dit is precies wat God levert! Onze taak is niet om de neergang in de kerken tegemoet te komen. Het is onze taak om daar tegen in te gaan en te weigeren om te capituleren. En als onze generatie het concept van de vergadering “opnieuw wil uitvinden”, en radicaal wil transformeren wat aanbidding is, zullen ze meedogenloos op ons inbeuken en ons proberen af te zwakken om de standaarden te verlagen, om niet zo kieskeurig te zijn over de leer, om dispensationalisme en afzondering te verwerpen, om gewoon mee te gaan om met elkaar op te schieten ... *we horen niet te buigen of te barsten*. Moge God ons voorhoofden geven die harder zijn dan diamant ... en harten die zacht, teder en buigzaam zijn in Gods hand.

Lees ook:

- Rubriek “Bijbelse afscheiding, afzondering en heiliging”:
<http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

verhoevenmarc@skynet.be – www.verhoevenmarc.be – www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm